

عنوان مقاله:

تعامل اقلیم و بومی مداری در معماری ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مسعود رضایی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری علوم و تحقیقات

سجاد ربیع پور - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری پردیس بین الملل دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

معماری بومی و سنتی هر کشور دارای پشتوانه بسیار قوی از روند شکل گیری و دلایل به وجود آمدن بسیاری از عناصر است که با مطالعه دقیق چنین بدست می آید که گذشتگان سعی در بهره گیری از عوامل اقلیمی و انرژی های رایگان و وارد کردن عناصر مفید این عوامل به داخل بنا و خلق تمهیداتی در جهت مقابله با عوامل مضر و سلب آسایش کننده بوده اند در مقاله حاضر که بر اساس مطالعات کتابخان های شکل گرفته سعی شده ضمن تعاریفی از اقلیم، معماری، معماری بومی و تاریخچه مطالعاتی معماری بومی، ضمن معرفی عوامل و عناصر خلق شده در معماری بومی ایران مانند درون گرایی، برون گرایی و مصالح مورد استفاده که منجر به ایجاد عناصری مانند حیاط مرکزی، ساباط، شوادان و یادگیر شده همه را متأثر از رعایت و بهره گیری از اقلیم و عوامل اقلیمی دانسته در پایان بیان می نماید که هم زیستی و توافق چند سویه میان عوامل اقلیمی آموزه های معماری، تجربیات بومی و نیازهای مورد توجه در کنار نگاه تحلیلی و به آنها علمی می تواند راه گشای بسیاری از کمبودها باشند. هم سویی اقلیم و بوم داری در نواحی مختلف ایران به وضوح روشن است و این تعاملات نشأت گرفته از تجربیات با ارزشی است که گذشتگان این آ و خاک آن را شناخته و به درستی از آنها استفاده نموده به گونه ای که می توان بیان کرد بین اقلیم و معماری بومی ایران تعامل وجود دارد.

کلمات کلیدی:

اقلیم، بوم مداری، معماری، معماری بومی، عناصر معماری ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/270087>

